

Hermed bringer jeg tillige en Tak til den højtærede Minister for den Maade, hvorpaa han stillede sig til Forespørgselen. Jeg tror at turde udtale, at vi vel aldrig have haft en Krigsminister, der saa uforbeholdent som han har sluttet sig til de udtalte Ønsker om at faa alting undersøgt nøje og ogsaa lagt frem aabent og ærligt. Hermed bringer jeg en Tak til den højtærede Minister.

Zahle: Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at der bør være Disciplin i Hæren for ned og en god og human Aand for oven. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Studentersamfundet blandt sine Institutioner netop ogsaa har en, som ønskede at bidrage til at fremme Disciplin og god Tone i Hæren derved, at man holdt oplysende Foredrag for Soldaterne, og man har Gang paa Gang søgt en Bevilling paa 1,000 Kr., tror jeg, det er, til Materiel til at forevise Lysbilleder for Soldaterne. Nu ere vi alle enige om, at det, vi mest maa ønske indført i Hæren, er en god Tone, og den nuværende Forsvarsminister har erklæret, at han er meget ivrig for at faa indført en god Tone i Hæren. Nu er det ganske sikkert, at noget bedre Middel til at fremme god Tone i Hæren end forstandig Beskæftigelse af Soldaten i hans Fritid kan ikke tænkes, og nogen bedre Beskæftigelse end den at høre gode sunde Foredrag kan man ikke finde. Jeg haaber derfor, at man, hvis Studentersamfundet igen skulde komme med et Andragende til Staten om 1,000 Kr. til Materiel til Lysbilleder eller andet Materiel til at støtte Foredrag, da fra alle Sider i Salen vil støtte det og ikke som tidligere afvise det, fordi man mener, at disse Folk ikke ere ganske enige med Flertallet her i Salen i alle Henseender, en Uenighed, som naturligvis aldeles ikke vilde komme til at give sig til Kende i de rent oplysende Foredrag, det var Meningen at holde for de unge.

Jeg skal endnu blot gøre en enkelt Bemærkning baade til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). De have begge to beklaget sig over, at der i disse to Dages Forhandlinger er kommet Ting med, som ikke burde have været der. Det er meget muligt, at de have Ret deri, men Formandens Ledelse af dette Ting er jo ikke Genstand for Kritik, og de Herrer tilhøre jo begge det Parti, som besætter Formandspladsen; det beror paa Formanden, hvad der kommer ind, og hvad der

ikke kommer ind under Debatten i Salen. Naar man ikke fra Formandspladsen er værget mod personlige Angreb paa ens private Liv, maa man sandelig selv væрге sig . . .

Formanden: Det ærede Medlem har dog vist lagt Mærke til, at jeg har henstillet til ærede Medlemmer om at holde sig til Sagen.

Zahle: Ja, nu skal jeg ogsaa fuldstændig holde mig til Sagen; jeg kommer nu til Dagsordenen, og jeg har ikke spildt megen Tid ved min korte Bemærkning. Det ærede Medlem for Løvel sagde, at det var ikke rigtigt at tage en Bemærkning om Straffelovens Revision med ind paa den foreliggende Dagsorden; thi, sagde han, saa kunde der være Sager, som skulde gennemses, og som der endnu ikke havde været Lejlighed til at gennemse. Det var en mærkelig Bemærkning, al den Stund selve Sagen blev stillet til Forhandling i Gaar, uagtet man ikke kunde have ventet, at den vilde komme til Forhandling i Gaar, og uagtet derfor flere af de Medlemmer, der vare nødte til at deltage deri, deriblandt jeg, aldeles ikke vare forberedte paa at skulle tage hele Sagen op til Drøftelse; det havde været et Argument, som det havde været rigtigere at anvende overfor hele Sagen i Gaar end overfor den lille Tilføjelse, jeg foreslaar her i Dag. Saa sagde det ærede Medlem for Løvel, at det er overflødigt at komme dermed. Jeg kan ikke se, hvorfor det er overflødigt. Jeg synes snarere, at det er den ene Halvdel af Sagen. Det halve er at reformere Strafferetsplejen, den anden Halvdel er at reformere selve Straffeloven. Og hvorfor skulle vi kun gaa til halve Forholdsregler? Der er under Forhandlingerne her givet rimelig Anledning til at sætte den Tilføjelse ind i Dagsordenen, som jeg har tilladt mig at foreslaa. Her faar jeg en Adgang til at yde Retfærdighed overfor den ærede Forsvarsminister, som er mig kærkommen. Jeg har flere Gange sagt, at den ærede Minister har talt om, at Strafferetsplejen ikke var fra 1683. Jeg ser nu, da Fortrykket er kommet, at det er Straffeloven, den højtærede Minister har sigtet til, og jeg har altsaa hørt fejl. Den højtærede Minister erkendte selv før, at noget saadant var menneskeligt, og der er jo et gammelt Ord, der siger, at det er menneskeligt at fejle, men at det er skammeligt at fortsætte, og medens jeg har begaaet en Menneskelighed, skal